

godina XXVIII • broj 2 • Split 1993

NE TREBA IĆI DALEKO

Na svakom nas koraku zapljuskuju raznolika, dapače proturječna, tumačenja događaja koji se duboko tiču naše svakodnevne egzistencije. Na prvo mjesto, savim sigurno, dolazi interpretacija domovinskog rata.

Silina zla, grozno djelotvornog u povijesnim oblicima nasilja, ubijanja, etničkog čišćenja, genocida, laži, sili nas da se zamislimo nad snagom dobra i nad kršćanskom porukom o Božjoj spasenskoj volji.

Dojučerašnja pouzdanja u "sile dobra", u demokratske snage i politiku, u raznorazna "vijeća" i njihove deklaracije pokazala su se ne samo slabo utemeljenim, nego i posve pogrešnim. Umjesto stvaranja principa pravednosti i ideala istine i solidarnosti, na vidjelo su izašli goli interesi velikih sila.

Kad se osvrnemo na protekle dvije godine dolazi nam u pamet riječ starozavjetnog psalmista: "Da Gospodin nije bio za nas, kad se ljudi (ma kakvi ljudi?) digoše protiv nama, žive bi nas progutali" (Ps 124,3).

Perspektive su maglovite. Pa i kod najljepših (vojnopolitičkih, pa čak i crkvenih) perspektiva ostaje mnoštvo zacijelo tamnih očekivanja. Rana, koje neće brzo i lako zacijeliti. Ili koje nismo (još) sposobni zaliječiti.

Je li moguća kršćanska interpretacija domovinskog rata? Je li moguće ozbiljno kršćansko tumačenje zbivanja naših dana? Sub speciae aeternitatis?

Kršćanska interpretacija domovinskog rata može biti samo kroz navještaj spasenja. Usprkos svim protivnim silama. Po suobličenju Kristu Spasitelju, patniku i uskrsnulom u Božjoj budućnosti. Kršćansko tumačenje domovinskog stradanja i raspeća, svih naših Vukovara i Travnik, svih naših pobijenih i ranjenih i prognanih, isti

je onaj navještaj spasenja sadržan u Kristovu programatskom govoru na gori:

Blago siromasima, i ožalošćenima, i krotkima...

Blago gladnima i žednima pravednosti, i milosrdnima...

Blago čistima srcem, i mirotvorcima...

Blago progonjenima zbog pravednosti...(usp. Mt 5, 1-12).

Ne bi li, kršćanski gledano, trebalo baš danas, kad nam se čini da se kraj ovih stradanja odmiče u nedogled, zaključiti: Blago nama! Našem osiromašenom, ožalošćenom narodu! Našim prognanicima, gladnima i žednima pravednosti! Našoj milosrdnoj sirotinji, i djeci nevinoj i onima koji, suprotiva gorkoj stvarnosti, kušaju tvoriti mir!

Kršćansko tumačenje domovinskog rata jest govor o slobodi, to jest navještaj slobode kraljevstva Božjega. Kao odgovor na ropstva ovog vremena. Svijest o domovini našoj koja je na nebesima, ali u koju se stiže kroz sadašnja stradanja. Osobito možda ova koje nam nanose oni koje smo kao svoje prihvatili, hranili, oblačili, za koje smo se kao djecu svoju brinuli.

Kao kršćani moramo progovoriti. Zavikati. Riječ Kristovu i kristovsku. Beskompromisnu i utemeljenu. Riječ istine, nasuprot laži i nasilju. U čvrstom otporu onima koji nas guraju u neki novi šeol, u neko novo jugo-podzemlje.

Kršćansko razumijevanje hrvatskog domovinskog stradanja posvjedočenje je Kristovog govora na gori. Nastavljenog s križem. Dovođenog u uskrsnuću. "Blago vama kad vas - zbog mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!" (Mt 5, 11-12).

Stoga, naš daljnji stradalnički hod putovima ovog nepravednog svijeta može biti spasenjski jedino u tom svijetlu. Drugoga na ovom trnovitom putu mi kršćani, Hrvati, nemamo.

ne treba ići daleko

otkad je tvoja riječ s gore
u vlati zore uplela boje neba
ne treba ići daleko
započeti od ove gore treba
ogledati se u zrcalu vode
i udahnuti dašak neba
uzorati tlo i posijati riječi
kroz šumor stoljetnih krošnji
maslina mira

putovima svijeta ponijeti treba
malo radosti i komadić kruha
malo svjetlosti slobode
i Duha ljubavi
putovima svijeta ponijeti treba
pomalo svega
a puno ljubavi